

а) Буквы *ѣ* и *ѥ* повече-то пѣти ся пишѣть слѣдѣ двѣ съгласны, и то :

Кога-то втора-та съгласна е *л*, повече-то пѣти ся пише *ѣ*; като : *блѣгаринѣ*, *плѣно*, *блѣскамѣ*, *длѣго* и пр.;

А кога-то втора-та съгласна е *р*, повече-то пѣти ся пише *ѥ*; като: *крѣстѣ*, *прѣстѣ*, *трѣнѣ*, *трѣплѣ*, *срѣдце* и пр. освѣнѣ *трѣба*, *прѣтъ*, *плѣтъ* *крѣвь* и други нѣкон.

б) Буквы *ѣ* и *ѥ* ся употрѣблявать като вмѣстѣ - ты въ прилагателны съ усѣчено окончаніе и въ причастія, между двѣ съгласны, като : *добѣръ*, *кротѣкъ*, *долѣнѣ*, *тяжѣкъ*, *влѣкѣлѣ* и пр.

З а б ѣ л ѣ ж. У сегашны-ты ни черковны книги, печатаны въ Россіѣ, буквы: *ѣ*, *ѥ*, *ѥ* верѣдѣ рѣчѣ сѣ замѣнены съ *у*, *о*, *е* наспротивъ русский изговоръ; така намѣсто *мѣжѣ*, *крѣвь*, *крѣстѣ* писано е *мужѣ*, *кровѣ*, *крестѣ*. По това кои-то съ прочитаніе сѣ навикнѣли въ черковны-ты книги могѣть ся оправя лесно за да знаѣтъ гдѣ каквѣ буквѣ да употрѣбять. Така слокове, писани въ черковны-ты книги съ *у*, ако ся изговарять въ нашій языкѣ съ гласѣ на *ѣ* пишѣть ся съ *ѣ*; като : *мужѣ*, *мѣжѣ*; *мука*, *мѣка*, *труба*, *трѣба* и пр. а слокове, писани въ черковны-ты книги съ *о*, ако ся изговарять въ нашій языкѣ съ гласѣ на *ѣ*, пишѣть ся съ *ѥ*; като: *кровѣ*, *крѣвь*; *сонѣ*, *сѣнѣ*; *долго*, *дѣго* или *длѣго* и пр. а пакѣ слокове, писани въ черковны - ты книги съ *е*, ако ся изговарять въ бѣлгарскій языкѣ съ гласѣ на *ѣ*, пишѣть ся съ *ѥ*; като: *крестѣ*, *крѣстѣ*, *сердце*, *сѣрдце* или *срѣдце* и пр.